

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3SŽk/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 3016200330
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobca): JUDr. Ing. I. Q., PhD., bytom V., zastúpený: CAPITOL LEGAL GROUP, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kollárovo námestie 20, Bratislava, proti žalovanému: Inšpektorát práce Trenčín, so sídlom Hodžova 36, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku inšpekcie práce č. ITN-42-5-2.3/P-E24, A25-15 zo dňa 3. septembra 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/107/2016-41 zo dňa 3. augusta 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/107/2016-41 zo dňa 3. augusta 2016 z a m i e t a.

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) uznesením č. k. 11S/107/2016-41 zo dňa 3. augusta 2016 odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti Protokolu o výsledku inšpekcie práce č. ITN-42-5-2.3/P-E24, A25-15 zo dňa 3. septembra 2015, ktorým žalovaný kontrolovanému zamestnávateľovi, Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s., so sídlom v Prievidzi (ďalej aj „PTH a.s.“), z dôvodu predbežne zistenej diskriminácie uložil povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a doručiť inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a o odstránení nedostatkov v lehote do 3 dní po uplynutí lehoty na ich odstránenie.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že žalobca bol do 10.02.2016 členom predstavenstva spoločnosti Prievidzské tepelné hospodárstvo, a. s. so sídlom v Prievidzi, u ktorej žalovaný vykonal inšpekciu práce, ktorej výsledky, vrátane zistených nedostatkov, zhrnul do Protokolu o výkone inšpekcie práce zo dňa 03.09.2015. Predmetom kontroly bolo dodržiavanie vybraných ustanovení pracovnoprávných, mzdových predpisov a kontrola nelegálneho zamestnávania. V

predmetnom administratívnom konaní sa predbežne rozhodovalo výlučne o povinnostiach zamestnávateľa a nie žalobcu, ktorý nebol účastníkom administratívneho konania, rozhodnutie v podobe protokolu sa priamo týka len zamestnávateľa Prievidzské tepelné hospodárstvo, a.s. Predmetné rozhodnutie - protokol svojimi účinkami neovplyvňuje právnu pozíciu žalobcu, t. j. priamo nezasahuje do právnej sféry žalobcu a ani nespôsobuje zmenu jeho právneho postavenia. Krajský súd poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 a 2, § 177 ods. 1 a § 178 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), na základe ktorých dospel k záveru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného nebolo rozhodnuté o žiadnych právach alebo povinnostiach žalobcu, preto žalobca nemohol byť ukrátený na svojich právach. Za tohto stavu žalobca nemohol byť osobou oprávnenou na podanie žaloby, pretože žalobcovi neprináleží aktívna procesná legitímácia. Krajský súd žalobu, zjavne podanú neoprávnenou osobou, odmietol a rozhodol o trovách konania.

3. Proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal žalobca v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), a j) Správneho súdneho poriadku a uviedol, že krajský súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, na základe čoho bola jeho žaloba v rozpore so zákonom odmietnutá.

4. Podľa názoru sťažovateľa, žalobu podal ako opomenutý účastník administratívneho konania a to z dôvodu, že priebeh inšpekcie práce, vrátane prerokovania protokolu, sa uskutočnil bez účasti sťažovateľa, ako člena štatutárneho orgánu, hoci sa počas výkonu kontroly posudzovalo výlučne konanie sťažovateľa voči podriadeným zamestnankyniam. Sťažovateľ sa v priebehu správneho konania domáhal svojho postavenia účastníka konania, pričom podľa žalovaného bol účastníkom konania len zamestnávateľ, spoločnosť PTH a.s. Sťažovateľovi bola odopretá možnosť uplatniť procesné práva, pričom vydaním protokolu došlo k zásahu do práv, právom chránených záujmov a povinností sťažovateľa, a preto s ním malo byť jednané ako s účastníkom konania podľa § 14 ods. 1 Správneho súdneho poriadku. Sťažovateľa je potrebné považovať za účastníka z dôvodu, že účinky napadnutého protokolu priamo zasahujú do práv, právom chránených záujmov a povinností sťažovateľa. Bolo povinnosťou žalovaného doručiť mu protokol a umožniť mu uplatniť všetky procesné práva. Názor, že žalobu podala neoprávnená osoba predstavuje nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom.

5. Okolnosť, že došlo k zásahu do práv a povinností sťažovateľa vyplýva zo skutočností, že predstavenstvo spoločnosti PTH a.s. uložilo v dôsledku vykonanej kontroly sťažovateľovi dôraznú výtku za porušovanie zákonov v oblasti diskriminácie zamestnancov, predsedovi predstavenstva uložil povinnosť informovať o pokračujúcom protizákonnom konaní sťažovateľa voči zamestnancom o porušení zákonov, stanov spoločnosti, etiky a zásad slušného správania, dozornú radu spoločnosti, akcionárov, ako aj zastupiteľstvo mesta Prievidza, v mene ktorého bol žalobca nominovaný do funkcie člena predstavenstva spoločnosti PTH. Predsedovi predstavenstva bola uložená povinnosť prerokovať s dozornou radou pretrvávajúce správanie a kroky sťažovateľa proti spoločnosti PTH a.s. a jeho zamestnancom, ktorú by mal zastupovať a v ktorej si riešil iba svoje osobné ambície a osobné prospechy s cieľom medializácie.

6. Listom zo dňa 02. 10. 2015 vyzvala spoločnosť PTH a.s. sťažovateľa na upustenie od protiprávneho konania a zjednanie nápravy. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť PTH vyvodila voči sťažovateľovi konkrétne dôsledky, vyplývajúce z údajného nezákonného správania sa sťažovateľa voči zamestnankyniam, a to s odvolaním sa na vyššie uvedený Protokol z inšpekcie práce. Opatrenia boli oznámené aj zastupiteľstvu mesta Prievidza na verejnom zasadnutí, čo spôsobilo vážny zásah do osobnostných práv žalobcu.

7. Krajský súd v Trenčíne pochybil, ak doručoval kasačnou sťažnosťou napadnuté uznesenie priamo žalobcovi aj napriek okolnosti, že udelil plnú moc na svoje zastupovanie advokátskej kancelárii dňa 18. 04. 2016, čím došlo k nesprávnemu procesnému postupu krajského súdu v takom rozsahu, že možno hovoriť o porušení práva na spravodlivý proces. Tento postup krajského súdu považuje za dôvod na

podanie kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku. Vydané rozhodnutie je aj v rozpore s článkom 46 ods. 1, 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

8. Na základe uvedených dôvodov žiadal kasačný súd, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, podanej dňa 16. 11. 2016 uviedol, že sa s jej obsahom nestotožňuje a navrhuje, aby ju kasačný súd zamietol. Uviedol názor, podľa ktorého bola žaloba podaná podľa § 247 a nasl. O.s.p. po uplynutí lehoty na jej podanie. Protokol bol doručený kontrolovanému subjektu dňa 03. 09. 2015, kedy bol výkon inšpekcie práce ukončený, pričom žaloba bola podaná dňa 18. 04. 2016.

10. Žalovaný poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona číslo 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) a uviedol, že v danom prípade inšpektor práce konal s členmi predstavenstva tak, ako to vyplýva z platného výpisu z Obchodného registra danej spoločnosti. V tomto prípade to bol predseda predstavenstva a jeden člen predstavenstva. Zotrval na názore, že vypracovaním príslušného protokolu, na základe vykonanej inšpekcie, nedošlo k zásahu do práv žalobcu. V priebehu inšpekcie bola so žalobcom spísaná zápisnica o podaní informácií, pričom žalobca na otázky odpovedal v priebehu mesiaca júl 2015. Závery inšpekcie práce uvedené v protokole boli podložené všetkými dokladmi v ňom popísanými s tým, že žalobca bol u kontrolovaného v postavení nielen zamestnanca, ale aj člena štatutárneho orgánu, a z tohto postavenia, v jeho prípade, dochádzalo ku vzájomnému stretu jeho práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávneho, ako aj obchodnoprávneho vzťahu. Inšpektor práce spísal zápisnice o poskytnutí informácií nielen s dotknutými zamestnankyniami, voči ktorým smerovalo správanie žalobcu vykazujúce znaky bossingu, ale aj ďalšími zúčastnenými osobami, ktoré sa nachádzajú v spise. Žalovaný preukázal, že inšpekcia práce sa neriadi správnym poriadkom, ale zákonom o inšpekcii práce, ktorý stanovuje náležitosti protokolu o výsledku inšpekcie práce, pričom odôvodnenie v danom prípade náležitostíou nie je. Túto skutočnosť potvrdil aj súd. Žalovaný sa stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu v Trenčíne, s výnimkou bodu 1. jeho odôvodnenia a v ňom uvedenej skutočnosti o včasnosti podanej žaloby, pretože je zrejmé, že žaloba nebola podaná včas.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k stanovisku žalovaného ku kasačnej sťažnosti vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalovaného. V danom prípade bol protokol o výsledku inšpekcie práce doručený kontrolovanému subjektu dňa 03. 09. 2015, pričom však nebol doručovaný žalobcovi. Poukázal na ustanovenie § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a zotrval na názore, že žaloba bola podaná včas. Opätovne poukázal na dôvody kasačnej sťažnosti a trval na požiadavke, aby kasačný súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru o nedôvodnosti kasačnej sťažnosti preto, že žalobca nie je aktívne legitímovaným subjektom na podanie žaloby.

14. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej

správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p., správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy je teda vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené. Súdnemu preskúmaniu preto podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo sa ich priamo dotýkajú.

17. Podľa § 7 S. s. p., v citovanom znení, správne sudy nepreskúmajú

- a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,
- b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,
- c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,
- d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,
- e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,
- f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,
- g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

18. Podľa § 98 ods. 1 písm. a) až h) S.s.p., správny súd uznesením odmietne žalobu, ak

- a) o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté,
- b) o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie.
- c) bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť,
- d) bola podaná oneskorene,
- e) bola podaná zjavne neoprávnenou osobou,
- f) žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50,
- g) je neprípustná,
- h) tak ustanoví tento zákon.

19. Podľa § 13 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Podnikateľa zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď prekročili

svojím konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť.

20. Podľa ust. § 191 ods. 1 Obchodného zákonníka, predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

21. Podľa ust. § 14 ods. 1 a 5 zákona o inšpekcii práce, protokol obsahuje označenie príslušného inšpektorátu práce, meno a priezvisko inšpektora práce, ktorý vykonal inšpekciu práce, označenie kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, miesto a čas vykonania inšpekcie práce, predmet inšpekcie práce, zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv, podpis a vyjadrenie zamestnávateľa alebo ním povereného zamestnanca, alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, k zisteným porušeniam predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a k ďalším skutočnostiam uvedeným v protokole, stanovisko inšpektora práce k tomuto vyjadreniu, dátum vypracovania a dátum prerokovania protokolu, podpis inšpektora práce a odtlačok pečiatky. Protokol obsahuje aj vyjadrenie právnickej osoby alebo fyzickej osoby ku skutočnostiam uvedeným v protokole, ktoré sa jej týkajú, ak ide o vyšetrovanie udalosti uvedenej v § 7 ods. 3 písm. b). Ak bolo zistené porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania, protokol obsahuje aj čas, keď bolo porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania zistené, a ak boli preukázané, aj dohodnutú mzdu a dobu trvania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

Jedno vyhotovenie protokolu inšpektorát práce doručí kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Jedno vyhotovenie protokolu z vyšetrenia príčiny vzniku pracovného úrazu, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania, inšpektorát práce doručí aj zamestnancovi, ktorý utrpel tento pracovný úraz, u ktorého vznikla choroba z povolania alebo ktorý je ohrozený chorobou z povolania; ak zamestnanec v dôsledku pracovného úrazu zomrel, jedno vyhotovenie protokolu z vyšetrenia príčiny vzniku pracovného úrazu inšpektorát práce doručí blízkej osobe tohto zamestnanca, ak o to požiada.

22. Podľa § 21 ods. 2 a 3 zákona o inšpekcii práce, písomnosti dôležité na výkon inšpekcie práce sa zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručujú do vlastných rúk. Na doručovanie do vlastných rúk sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. zákon o správnom konaní, správny poriadok).

Na konanie podľa § 4 písm. e), § 6 ods. 1 písm. b), d) a e), § 7 ods. 3 písm. d), e), i) a s), ods. 8 písm. b) a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d) až f), § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydanie oprávnenia, preukazu, osvedčenia a povolenia podľa tohto zákona.

23. Podľa ust. § 14 ods. 1 a 2 správneho poriadku, účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

24. Podľa ust. § 25 ods. 1 až 3 správneho poriadku, písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

Ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu

jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správne orgánu známa, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správne orgánu, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správne orgánu známa, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správne orgánu, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

25. Predmetom súdneho prieskumu v rozsahu žaloby mal byť v danom prípade Protokol o výsledku inšpekcie práce č. ITN-42-5-2.3/P-E24, A25-15 zo dňa 03. 09. 2015, v ktorom orgán verejnej správy obsahoval zistenia inšpekcie práce vykonanej u zamestnávateľa, ktorým bola spoločnosť Prievidzské tepelné hospodárstvo, a. s., so sídlom v Prievidzi (PTH a.s.).

26. Svojou činnosťou orgány inšpekcie práce zabezpečujú dohľad nad dodržiavaním predpisov v oblasti pracovnoprávných vzťahov zamestnávateľmi, osobitných predpisov a v prípade zistenia porušenia zákonov, ktoré túto oblasť upravujú, disponujú aj sankčnou právomocou. Z koncepcie zákona o inšpekcii práce vyplýva, že kontrolnú činnosť vykonáva príslušný orgán verejnej správy voči zamestnávateľom. Z tohto hľadiska je potrebné aj vymedziť okruh účastníkov konania podľa osobitného zákona, t. j. zákona o inšpekcii práce, ktorým je zamestnávateľ, podnikateľ, ktorý nie je zamestnávateľom, prípadne osoby, ktorým bola uložená sankcia. Aplikácia správneho poriadku na postup inšpekčných orgánov je obmedzená ustanovením § 21 ods. 3 zákona o inšpekcii práce. Zo znenia predmetného ustanovenia vyplýva, že na náležitosti a doručovanie protokolu o výsledku inšpekcie práce vydaný podľa § 14 zákona o inšpekcii práce, sa správny poriadok nevzťahuje.

27. Z obsahu spisu predloženého žalovaným kasačný súd zistil, že žalobou napadnutým protokolom bola uložená povinnosť zamestnávateľovi, spoločnosti PTH a. s., prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a doručiť inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a ich príčin a o odstránení nedostatkov v stanovenej lehote. Protokol bol prerokovaný dňa 03. 09. 2015, kedy bol aj v súlade so zákonom doručený predsedovi predstavenstva Ing. Jaroslavovi Šinákovi a Ing. Ladislavovi Ješíkovi, členovi predstavenstva. Doručenie bolo vykonané oprávnenej osobe v súlade s účinným zápisom v obchodnom registri, vedeným Okresným súdom v Trenčíne, oddiel: Sa, vložka č. 10307/R, podľa ktorého je Ing. Jaroslav Šinák predsedom predstavenstva kontrolovaného zamestnávateľa a Ing. Ladislav Ješík je členom predstavenstva. Na konanie v mene spoločnosti sú v zmysle zápisu oprávnení konať a podpisovať predseda predstavenstva spoločne s jedným ďalším členom predstavenstva. Z uvedených zistení zároveň vyplýva, že žalobcovi nebola protokolom o výsledku inšpekcie práce uložená žiadna povinnosť, nedošlo preto v jeho zmysle k zmene, vzniku alebo zániku žiadnych práv a povinností sťažovateľa. Keďže uvedeným protokolom nebola sťažovateľovi uložená žiadna povinnosť, nebol dôvod, aby bol doručený aj inej osobe ako zamestnávateľovi. Žalobcu preto nebolo možné považovať za opomenutého účastníka konania tak, ako to správne skonštatoval Krajský súd v Trenčíne. Skutočnosť, že zamestnávateľ následne vyvodil na základe zistení vykonanej inšpekcie zodpovednosť voči sťažovateľovi je dôsledkom vnútorných, pracovnoprávných vzťahov, požiadavky zamestnávateľa na plnení povinností zamestnanca, vyplývajúcich zo Zákonníka práce, prípadne interných predpisov zamestnávateľa.

28. Zo znenia ustanovenia § 2 ods. 2 správneho súdneho poriadku vyplýva, že súd môže poskytnúť ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby, ak boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy. V danom prípade, vo vyhotovenom protokole neboli uložené žiadne povinnosti priamo sťažovateľovi. Orgán verejnej správy uložil povinnosti priamo zamestnávateľovi žalobcu, a preto len kontrolovaná právnická osoba bola uvedeným protokolom priamo dotknutá. Sťažovateľ bol následne priamo dotknutý až konaním zamestnávateľa, spoločnosti PTH a. s., ktorý uložil sťažovateľovi dôraznú výtku a uložil predsedovi predstavenstva informovať o konaní sťažovateľa dozornú radu, akcionárov, zastupiteľov mesta Prievidza. Bol to zamestnávateľ sťažovateľa a

nie žalovaný, ktorý listom zo dňa 02. 10. 2015 vyzval sťažovateľa na upustenie od protiprávneho konania a zjednanie nápravy. Možno preto konštatovať, že osobnostné práva žalobcu, na ktoré poukazoval v kasačnej sťažnosti, boli priamo dotknuté až úkonmi jeho zamestnávateľa (voči ktorému sa mohol domáhať súdnej ochrany), pričom zistenia inšpekcie práce boli len podkladom pre jeho postup voči sťažovateľovi.

29. V danom prípade, na základe uvedených skutočností nastal preto dôvod pre postup podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP a krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, ak uznesením odmietol žalobu, ktorá bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

30. Ak správny súd dospel k názoru, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou, ktorá nebola a ani nemala byť účastníkom konania a ktorej sa rozhodnutie orgánu verejnej správy nedoručovalo, nebol dôvod na posudzovanie dodržania lehoty na podanie žaloby, tak ako to požadoval žalovaný.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov podanú kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže v kasačnom konaní nemal úspech.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.